

«Погляд зимового вечора» Зої Федорчук»

Нещодавно побачила світ нова збірка поезій Зої ФЕДОРЧУК «Погляд зимового вечора». Талановита землячка не тільки пише вірші, а й упорядковує поезії місцевих авторів для видання альманаху. Цікаво було зустрітися з нею, адже, прочитавши її твори, не можна залишатись байдужим: там справжні почуття, чуттєвість, любов до краси навколишнього світу, його бачення, тонко передане поетичними рядками.

- **Зоє Георгіївно, коли у Вас прокинувся талант до написання віршів? Що саме спонукало до цього?**

- Писати поезії почала після сорока років. Дочка навчалась чи то в десятому, чи одинадцятому класі, точно не пам'ятаю, тоді допомагала їй писати представлення на конкурси «Міс школи», «Міс Сарн», в яких брала участь. Також, працюючи в ансамблі районного Будинку культури, спробувала написати слова на музику, і це в мене вийшло. А взагалі лірику люблю ще зі школи.

- **Якою була Ваша перша збірка «Голос серця»?**

- Як уже сказала, я - лірик, романтична натура, люблю думати, мріяти, найважливішим для мене завжди було кохання. У моєму житті все тримається на ньому. Також дуже люблю природу, адже, дивлячись на рідне Полісся, душа сама прагне вилити на папір всі ті почуття, емоції, які просто неможливо тримати в собі, хочеться поділитися ними з іншими. Ось така вийшла моя перша збілочка. В ній переплітаються два великих почуття: любов до рідного краю і кохання до моєї другої половинки.

- **Чому саме другу збірку назвали «Погляд зимового вечора»?**

- Назвала її саме так не випадково. В мене, можна сказати, трагічно склалася доля, відбулися різкі зміни в житті. Саме зимовий вечір став тією основною віхою, що ніби розділила все моє життя на дві половини: до зимового вечора і після нього. Саме тому така назва.

- **Скільки часу творили її?**

- Десь приблизно останніх чотири роки працювала над написанням того матеріалу, який у майбутньому ввійшов до збірки. Хоч у ній, як і в першій, переважають ліричні настрої, все ж таки поділила її на три розділи: «Бурштиновий край», «Відпусти мене, моя печаль» і «Політ душі».

- **«Погляд зимового вечора» - це виключно поезії?**

- Майже вся збірка — це, звичайно, поезії, але є і декілька прозових творів, які розміщуються в останньому розділі.

- **Зоє Георгіївно, в якому видавництві надрукували книгу? Чи були труднощі на шляху її випуску?**

- Збілочка нова, вийшла нещодавно. Співпрацювала з Костопільським видавництвом «Роса». Невеликі труднощі, звісно, були. Редактор зробив свої зауваження і попросив доопрацювати. З деякими його правками погодилась, але в основному відстоювала свою точку зору на ті чи інші нюанси, і це мені вдалося. На повне її доопрацювання пішло майже два місяці.

- **Ваша улюблена поезія?**

- У мене їх дві: «Коханому» і «Дарунок неба». І ту, й іншу присвятила йому, своєму єдиному, тій людині, якою живу, яка для мене є всім у цьому світі.

- **Зазвичай пишете під час духовного натхнення чи, можливо, і на замовлення?**

- Звісно, коли приходить натхнення, то писати дуже легко, але є декілька віршів, які підготувала на замовлення. Це, зокрема, «Я чекала на тебе», надрукований у Всеукраїнському журналі «Дніпро», «Бібліотекарям», а також поезія «Нерозділене», яку присвятила близький подрузі.

- **Зоє Георгіївно, плануєте видати й третю збірку?**

- Так. Але це вже буде не поезія, а виключно проза. Хочу видати збірку оповідань про життєві долі, незвичайні перипетії, в яких кожна людина зможе пізнати себе,

проаналізувати власні вчинки. В мене вже є майже двадцять історій, деякі з них надруковані в журналі «Дніпро» та в газеті «Сарненські новини».

- Дякую за таку відверту розмову. Міцного Вам здоров'я, творчих успіхів. Чекатимемо на вихід третьої збірки, яка, як і дві попередні, радуватиме читачів.

Розмовляла Юлія ЛЕГКА.